

skabes et Kontor, et eventuelt ministerielt Kontor, der fra Ministeren har saadanne Instruksler, at det i de sædvanlige Tilfælde straks kan give en Tilladelse, hvis Forholdene passer derfor, og kun skal indhente yderligere Instruksler hos sine foresatte, naar et Tilfælde kræver særlige Overvejelser eller er af særlig Art.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ellers kun bemærke, at Venstre vil finde det naturligt, at Loven tidsbegrænses. Ikke at vi tror, at Forholdene i en nær Fremtid vil udvikle sig saaledes, at der er Sandsynlighed for, at Loven kan falde bort, men det hele Forhold er dog af saa indgribende Art overfor de Virksomheder, der rammes, at vi finder det naturligt, at Rigsdagen sikrer sig Medbestemmelsesret derved, at Loven tidsbegrænses.

Rent personlig kunde jeg ønske at gøre en Bemærkning om Lovforslagets Straffebestemmelser, idet jeg finder, at der er et aabenlyst Misforhold mellem de Bøder, der under normale Forhold kan ikendes, og de Interesser, som staar paa Spil her. Jeg føler mig heller ikke tilfredsstillet ved Bestemmelsen om, at Bøderne under skærpente Omstændigheder kan ansættes til et Beløb af indtil det dobbelte af den indvundne eller tilsigtede Fordel. Der vil let kunne foreligge saadanne Omstændigheder, at det er vanskeligt at sige, hvilken Fordel man har tilsigtet. Jeg vilde sætte Pris paa, at man i det mindste under en eller anden Form fastslog, at skærpente Omstændigheder saa at sige altid er til Stede, naar det drejer sig om store Skibe, og der ikke ligefrem foreligger Misforstaaelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg udtaler, at Venstre er rede til at gøre Lovforslaget til Genstand for velvillig Behandling i et Udvalg. Jeg maa maaske allerede her antyde, at jeg senere vil stille Forslag om, at det henvises til det Udvalg, som i Dag er nedsat til at modtage Oplysninger af Ministeren vedrørende Fragnævnet.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det foreliggende Lovforslags Hensigt er at sikre Danmark den fornødne Tonnage saavel under som efter Krigen. Den højtærede Minister foreslaar, at dette skal ske ved, at der etableres en Statskontrol med Skibsfarten og Skibsværfterne her i Landet. Hvad Hensigten angaar, tror jeg, at dette Lovforslag maa billiges af alle. Det er saadan her i Landet som i de fleste andre neutrale Lande, at alle

Varelagre svinder ind Dag for Dag, og for saa vidt Verdenskrigen fortsættes i længere Tid, kan vi være overbeviste om, at den Dag ikke er fjern, da baade Industri og Handel vil være helt blottede for Varer og som Følge deraf Virksomhederne maa standse. For Øjeblikket er det allerede saaledes her i Landet, at der er over 20,000 arbejdsløse, og dette Tal vil selvfølgelig vokse fra Dag til Dag, og ingen kan være blind for, at den Dag, Krigen slutter, staar vor Industri uden Raavarer, og Landbruget vil i høj Grad trænge til Forsyning saavel med Gødning som Foderstoffer. Det vil derfor være i højeste Grad betydningsfuldt at have den fornødne Tonnage til Raadighed, naar Krigen er forbi.

Jeg finder derfor Lovforslaget velgrundet under de bestaaende Forhold. Den Opposition, der fra forskellige Sider er rejst imod det, finder jeg fuldstændig ubegrundet, for saa vidt den vender sig imod Lovforslagets Hensigt. Jeg mener selvfølgelig, at den sikreste Maade at skaffe Danmark den fornødne Tonnage paa er, at Staten overtog vore Skibe, men det er jo muligt, at det rette Øjeblik i saa Henseende er forspildt. Efter min Opfattelse burde Regeringen alt i August eller September 1914 have overtaget den danske Tonnage, da var den sikkert til at faa for en forholdsvis billig Penge. Hvis man den Gang havde sikret sig Tonnagen, vilde den danske Stat sikkert have tjent saa store Kapitaler, at deraf kunde være afholdt alle de ekstraordinære Udgifter, som Krigen har paaført Landet. Man gik imidlertid ikke den Vei, og Følgen har været, at de private Redere har taget den store Fortjeneste, Skibsfarten har bragt under Krigen. Jeg kan ikke indrømme, at Skibsfarten har arbejdet saaledes, at den af Lovgivningsmagten fortjener den højeste Ros. Tværtimod; efterhaanden som Krigen skred frem, saa vi, at Rederne uden Hensyn til vore egne Forsyninger ønskede at bortfragte deres Skibe til Udlandet. Skibene blev bortfragtet i saa stort et Antal, at det blev en Fare, og Regeringen maatte træde til og udstede Cirkulærer, hvorved dette i nogen Grad blev begrænset.

Nu foreslaar Ministeren at gaa videre, og der maa altsaa foreligge en Nødvendighed til Begrundelse deraf. Det har ogsaa været nødvendigt at skride ind overfor Lysten til at sælge Skibene. Skibene er steget til kolossale Priser under Krigen, og vore Redere har selvfølgelig søgt at skille sig af med en Del af Tonnagen for